

РЕШЕНИЕ

№ 23778

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2113** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 26, ал. 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба от О. З. Г., [дата на раждане], гражданин на У., чрез адв. И. М. от Адвокатска колегия Х., срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа в Република България тип “Единно разрешение за пребиваване и работа” с рег. № 5364р-1764 от 20.01.2026г. на зам. Директор на Дирекция “Миграция” при Министерство на вътрешните работи.

В жалбата се твърди, че процесният отказ е незаконосъобразен поради допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Административният орган не е посочил точно и ясно нормативните разпоредби, които са нарушени или не са изпълнени. Обсъдено е, че бланкетно са посочени разпоредбите на чл.24и и чл.26 ЗЧРБ, които имали алинеи, липсвала и обстоятелствена част. Претендира също, че към заявлението са представени всички изискуеми документи. Във връзка с довода, че не се допуска промяна на мястото на работа, длъжността и работодателя, посочва, че се променяла само „местоработата”. Счита, че обстоятелството, че в ЗТМТМ не е предвидено смяна на мястото на работа, длъжността и работодателя, не било основание за отказ в случая. В отказа липсвала самостоятелна преценка на относимите факти и доказателства. Административният орган, издал отказа, механично възприел становището на Агенцията по заетостта, без да анализира икономическата реалност на пазара на труда.

Първоначално оспорващият сключил трудов договор през 2022г. с дружеството-работодател с

месторабота в Мелничен комплекс в [населено място], а към това заявление бил представен договор от самото дружество за извършване на СМР от 26.07.2022г. Счита за закономерно, че към датата на подаване на настоящото заявление на 18.09.2025г. този договор за СМР да е бил изпълнен, поради което при повторното подаване на документите, заявителят представил нов трудов договор с нова месторабота, но без промяна на длъжността. Не била съобразена действителната нужда от месторабота на заявителя, ограничавало се правото му на труд. Счита, че представените нов трудов договор и нов договор за строителни работи, не представлявали нарушение или неизпълнение на дадените указания, а с оглед на принципа за диспозитивното начало – административното производство да започне по инициатива на гражданин или организация – чл. 24, ал.1 АПК, следвало да се допусне и „правната възможност“, то следвало да се приеме правната възможност в рамките на започнало административно производство да бъде поискано изменение на основаниято, на което се отправя искането. Такава „правна възможност“ не била уредена изрично в АПК, но по аргумент от по-силното основание от чл.214, ал.1 ГПК била предвидена възможността в съдебното исково производство ищецът да може да измени своя иск като измени само основаниято или само петитума му, то по аргумент от по-силното основание, изменение на основаниято или петитума на искането за издаване на административния акт би следвало да се приеме за процесуално допустимо. Административният орган бил сезиран с искане за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа на едно основание, след което са представени допълнителни документи за издаване на разрешение на друго основание. Въпреки това не било извършено преквалифициране нито от Дирекция „Миграция“ нито от Агенцията по заетостта, като и двата органа се произнесли при първоначално заявеното основание, с което са допуснали съществено нарушение на административно-производствените правила. С подаването на допълнителните документи в АЗ – Агенцията по заетостта, би следвало да образуват нова преписка, защото се касае за нова процедура. Цитира съдебна практика, която счита за постановена по подобни казуси, в това число Решение № 9153/11.07.2017г. по адм.д. 4010/2017г. на Върховен административен съд.

По тези съображения, оспорващият чрез адв. М. иска от съда да отмени оспорения отказ и да върне преписката на зам.директора на Дирекция „Миграция“ за продължаване на административните действия. Направено е искане по доказателствата само за представяне на административната преписка. Претендира се и присъждането на разноски. Жалбата се поддържа пред съда в писмено становище, представя списък на разноските, договор за правна защита и съдействие.

Ответникът – зам. директорът на Дирекция „Миграция“ при МВР, М. Д., чрез юрк. Ч. оспори жалбата изцяло по подробни съображения в писмена защита, счита същата за неоснователна по изложени съображения за законосъобразност на постановения отказ по заявлението, подадено на основание чл. 24и ЗЧРБ. Претендира спазване на процедурата – изпращане на преписката на основание чл. 24и, ал.11 ЗЧРБ за становище на Агенцията по заетостта. Впоследствие органът е уведомен за отрицателното становище на Агенцията, изготвено въз основа на представените към заявлението документи и допълнително представените такива, които не дават основание за предоставяне на достъп до пазара на труда по чл. 24и ЗЧРБ, тъй като представеният договор от 26.07.2022г. за извършване на СМР по източен скат на покрива на Мелничен комплекс в [населено място], [улица], не предвиждал срок за изпълнение, а само било отбелязано, че ще бъде извършен на етапи, предвид, че искането е за удължаване на срока на издаденото разрешение за пребиваване и работа на З. О. Г. за 3 години. С писмо № М-23367#2/18.11.2025г. било изискано от заявителя да представи копие на анекс, договор за строителство, обезпечаваш заетостта за

срока от 3 години на обект на месторабота, посочен в трудовия му договор – [населено място], [улица], Мелничен комплекс, обстоятелство, декларирано от работодателя с приложения договор за СМР към заявление с рег. № 272000-20520/27.10.2025г. Към допълнително представените документи бил приложен нов договор за строителство на друг адрес в [населено място], обект С. база – Обновяване на складова база и изграждане на хале за ремонт и обслужване на тежка техника в местност „Д. дере“. Друг договор, договор анекс или договор за строителство, обезпечаващ заетостта за искания срок от 3 години на чужденеца на обекта на първоначално заявената месторабота в [населено място], [улица] Мелничен комплекс, не е представен. Счита за неправилно твърдението в жалбата, че в Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и правилника за прилагането му не е била предвидена възможност за смяна на местоработата, длъжността и работодателя, не е основание за отказ. Позовава се на чл. 7, ал.2 ЗТМТМ, работниците, граждани на трети държави, с разрешен достъп до пазара на труда могат да работят по трудово правоотношение само за конкретно юридическо или физическо лице и за посоченото в разрешението място, длъжност и срок на работа. В случая длъжността на чужденеца не е спорна, спорни са местоработата и срока на работата. работодателят не е представил договор със срок на изпълнение, обуславящ искането за удължаване на срока на издаденото разрешение за пребиваване и работа на З. Г. О. за 3 години. Излага и доводи, че не е налице предпоставката предоставяне на достъп до пазара на труда, съгласно становището на Агенцията по заетостта, а ответникът – зам. Директорът на Дирекция „Миграция“, - МВР, действал при условията на обвързана компетентност, и бил задължен да постанови отказ, позовава се на съдебна практика в този смисъл – Решение № 3592/31.03.2026г. по адм.д. 1854/2026г. на Върховен административен съд. Счита за неправилни и неподкрепени от закона доводите в жалбата 1 че Дирекция „Миграция“ следвало ад образува нова преписка и се касаело за това процедура, което противоречало на ЗЧРБ и ЗТМТМ, ставало въпрос единствено за отстраняване на непълноти по вече започнала процедура със заявлението от 18.09.2025г., налице е едно заявление и съответно една процедура, която следва да бъде довършена, като административният орган се произнесе по нея с краен акт. По тези съображения, ответникът, чрез юрк. Ч., иска от съда да отхвърли жалбата, и с оглед изхода на делото, моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, счита, че делото не е с фактическа и правна сложност, поради което прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай, че надвишава минималния размер съгласно Наредба № 1 от 09 юли 2024г. за възнагражденията за адвокатска работа.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт на основание чл.168, ал. 1 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Отказът с рег. № 5364р-1764 от 20.01.2026г. на зам. Директор на Дирекция “Миграция” е връчен на дата 04.02.2026г. на И. К. Г., за която има данни по преписката, че е упълномощено лице на работодателя “СТ Клинър” ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Жалбата по делото е подадена на дата 15.02.2026г. чрез адв. М. и като електронен документ, с оглед на което е подадена в срок.

По фактите съдът приема следното:

Обстоятелствата по делото не са спорни, същите подробно са повторени частично в жалбата, а също в подробности в писмената защита на ответника.

В съответствие с чл.24и, ал. 4 ЗЧРБ, “СТ Клинър” ЕООД, в качеството му на работодател, е подал за О. З., гражданин на У., [дата на раждане] заявление с рег. № 272000-17885/18.09.2025г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 24и ЗЧРБ – заявление по образец. В случая се касае за последващо кандидатстване за разрешение за работа за конкретното лице и съгласно чл. 24и, ал.3 ЗЧРБ не се изисква чужденецът да е извън територията на Република България.

Към заявлението са приложени следните документи и от същите се установяват следните факти и обстоятелства:

1. Приложен е трудов договор между “СТ Клинър” ЕООД,като работодател и О. З. - работник , за длъжността “общ работник строителство на сгради” и с място на работа [населено място], [улица], Мелничен комплекс [населено място]. За населено място е посочено: повече от 1 населено място, а за срок на договора – за 36 месеца и влиза в сила след издаване на документа за пребиваване. Договорът е подписан за работник и работодател, но без номер и дата.

2. Приложена е длъжностна характеристика за длъжността “общ работник в строителството на сгради”, На втора страница от длъжностната характеристика се съдържа декларативна част, оформена от името на З. Г. О. Г., - относно запознаването с длъжностната характеристика за длъжността, която ще заема в „СТ КЛИНЪР“ ЕООД, неподписана от работника.

3. Договор за изпълнение на строително-монтажни работи от дата 22.07.2022г-..., сключен между “Зърнени храни” АД с ЕИК[ЕИК] като възложител и “СТ Клинър” ЕООД като изпълнител и с предмет “изпълнение на хидроизолационна система на за обект Мелничен комплекс - [населено място], като предметът на този договор включвал извършването на строително-монтажни работи на покрив- източен скат, които да бъдат реализирани на етапи, съгласно определен проект. В чл. 3 от договора, озаглавен “Срокове”срокът по ал. 2 е определен в съответствие с графика за строителство на възложителя за обекта, който следвало да се предостави на изпълнителя преди подписването на този договор. Няма конкретен срок на изпълнение, уговорен в договора за строителство.

4. Декларация на представляващия работодателя за средно-списъчния брой на заетите за последните 12 месец; Декларация за назначените към момента лица в дружеството, след които лица е посочен и З. Г. О.. Представена е и декларация от работодателя за спазване на условията на чл. 7, ал.1, т. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност по отношение на З. Г. О., с която се декларира, че предлаганите условия на труд и заплащане, не са по-неблагоприятни от условията на българските граждани за съответната категория труд, наети в дружеството. С декларация по чл.28, ал.1-4 ЗТМТМ, за осигурено жилище до изтичането на срока на договора, което се предоставя от работодателя, за ползването му работникът сключил договор за наем, наемната цена била съобразена с възнаграждението на работника и не се удържала автоматично, посочен е конкретен адрес на жилището, както и задължението при промяна на декларираното работодателят да уведоми агенцията по заетостта.

5. Към заявлението е представена и обява от сайта JOBS.bg от дата 14.02025г. и за длъжността “общ работник строителство на сгради”, със съдържание: Строителна фирма търси работници в строителството. Опит на строителен обект и работа елементарни ръчни и електро-инструменти е препоръчителен.“, съдържа се отбелязване за Х.. Представена е „Обосновка на искането“, в което посочено, че дружеството –работодател извършва основно своята дейност в сферата на строителството, настоящото искане било породено от необходимостта от работна ръка на една позиция: общ работник в строителството, с код по НКПД 9313 0001. Бил проведен

пазарен тест за да се намерят най-подходящите кандидати, отговарящи на изискванията за работа и фирмената политика. Съгласно обосновката, пазарният тест се състоял в публикуване на обяви за посочената длъжност на страницата на JOBS.bg. Посочено е, че в резултат на пазарния текст, дружеството не успяло да намери кандидати български граждани или чужденци с приравнени на тях права за „обявените от нас позиции“, които да покриват критериите ни. „В настоящата ситуация на икономическа криза, не бихме могли да си позволим да останем без персонал за посочените позиции- това би довело до невъзможност да изпълняваме своевременно поръчките към клиентите ми и до финансови загуби.“

6. Представено е копие на „Разрешение за пребиваване“ за О. З. Г., издадено на дата 22.11.2024г. и със срок на валидност 19.11.2025г. и национален паспорт със срок на валидност до 25.06.2031г.

Видно от представената длъжностна характеристика за длъжността – л. 34 от делото, в частта „Изисквания за длъжността“ по т. 1 „Знания, умения и опит: - по т.1.1 е посочено, че без изискване за степен на професионална квалификация и образователно равнище; трудов опит не се изисква – т.1.2; по т.1.3 „Специални умения- да познава начините за пренасяне или транспортиране на необходимите за строителството материали; видовете приспособления и инвентар използвани при изпълнението на строителни работи; последователността на извършваните строителни работи; правилата за безопасност и здраве при работа и противопожарна безопасност. По т. 3 от изискванията за заемане на длъжността се съдържа изискване работникът да познава основни нормативни актове – Кодекса на труда, Наредба 16 от 31.05.1999г. за физиологични норми и правила за ръчна работа с тежести. Не е ясно как ще бъде спазено изискването по длъжностната характеристика за познаване на основни нормативни актове от чуждия гражданин.

Следователно, при сравнение на изискванията за длъжността по длъжностна характеристика и при сравнение с обявата от проведения „пазарен тест“ от работодателя „СТ КЛИНЪР“ ЕООД, се установява значително различие в изискванията – съгласно обявата се изисква професионален опит на строителен обект и работа с ръчни и електро инструменти, такива изисквания няма по длъжностната характеристика. В обявата няма изискване за основни нормативни актове, които работникът следва да познава, не е посочена Наредба 16 от 31.05.1999г. за физиологични норми и правила за ръчна работа с тежести, не става ясно, че се касае за работа с тежести. Въз основа на този сравнителен анализ, съдът формира извод по фактите, че не е проведен пазарен тест от работодателя в съответствие с изискванията за длъжността „общ работник в строителството“ по длъжностната характеристика, приложена към трудовия договор с лицето, посочено в заявлението.

Видно от контролен лист за проверка на конкретното заявление – задължението на Дирекция „Миграция“ по чл.24и, ал.9 ЗЧРБ, отбелязването от страна на проверяващия служител е, че не са представени доказателства за осигурено жилище, не е предоставена и задължителна медицинска застраховка, валидна територията на страната, когато чужденецът не е осигурен по Закона за здравното осигуряване. За медицинската застраховка работодателят е отбелязал, че не е приложима. Контролният лист е подписан от служител и представител на работодателя, но в хода на административното производство няма данни, да са представени допълнително доказателствата, които са отбелязани като пропуск към заявлението. Няма данни заявителят – „СТ Клиньр“ ЕООД да е уведомяван от

страна на Дирекция „Миграция за отстраняване на нередовности.

С писмо от 17.10.2025г., на основание чл. 24и, ал.11 ЗЧРБ, от страна на Дирекция „Миграция“ заявлението с приложените документи е изпратено на Агенцията по заетостта и с искане за становище в 15-дневен срок от получаването.

От своя страна, Агенция по заетостта с писмо от 18.11.2025г. връща отговор за нередовност на заявлението – на две лица, едно от които е оспорващият О. З. Г.- В писмото са посочени изискванията по чл. 24и, ал.5, т.4 ЗЧРБ – обосновката за фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец При преглед на приложената обосновка било установено, че липсва конкретно описание на дейността и срока, във връзка с приложения договор за строителство и обосноваване на искането за удължаване на срока на издадените разрешения за пребиваване. На чужденеца на длъжност „общ работник строителство на сгради“, не са посочени фактите и обстоятелствата, **налагащи наемането на граждани на трета държава.** Посочено е, че заявителят следва да представи нова обосновка съответстваща на изискванията по чл. 24и, ал.5, т. 4 ЗЧРБ.

По т.2, органът се е позовал на изискването по чл. 24и, ал.5, т.9 ЗЧРБ – за влизането в сила на срочния трудов договор, считано от датата на получаване на документа за пребиваване на работника –чужденец и копие от длъжностна характеристика, която е неразделна част от договора. След преглед на представения трудов договор е констатирано, че е предвидена клауза в трудовия договор за влизането им в сила след издаването на документа за пребиваване на и работа на служителя на територията на страната. Направен е извод, че заявителят следва да представи нови трудови договори, подписани от страните и съдържащи коректно клауза за влизането им в сила.от датата на получаване на документа за пребиваване на работника –чужденец.

По т. 3 от писмото на Агенцията по заетостта се съдържат установени нередовности по чл.24и, ал.5 , т.12 ЗЧРБ – изискването за представяне на други документи, които се изискват от българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност, представеният договор за строителство към заявлението с месторабота [населено място], [улица], Мелничен комплекс в [населено място], сключен на дата 26.07.2022г. за извършване на СМР по източен скат на покрив не конкретизира срок за изпълнение, предвид искането за удължаване на срока на пребиваване и работа за чужденеца с 36 месеца. Дадени са указания, че следва да бъде представен анекс към този договор, договор за строителство, който обезпечава заетост 36 месеца.

На 27.11.2025г. е изпратено писмо до „СТ Клинър“ ЕООД, да бъдат изпълнени указанията в 7-дневен срок от съобщението.

В изпълнение на указанията в Агенцията по заетостта работодателят “СТ Клинър” ЕООД е представил нов трудов договор за чужденеца и нов договор за строително-монтажни работи от дата 01.11.2025г. за друг обект - находящ се в

[населено място], местност “Д. дере” обект “Обновяване на складова база и изграждане на хале за ремонт и обслужване на тежка техника.

На първоначално заявената месторабота - в [населено място], [улица] от работодателя не са представени доказателства за необходимост от трудова заетост и със срок от 36 месеца., не е представена и обосновка по т. 1 от писмото на Агенцията по заетостта за установените несъответствия.

Видно от представения нов договор, същият е подписан след датата на заявлението за издаване на разрешението за работа и пребиваване на О. З. Г.,

С писмо от дата 07.01.2026г. Агенцията по заетостта уведомява Дирекция “Миграция” -МВР за отрицателно становище по заявлението, мотивирано с дадените указания и непредставянето на договор или анекс за първоначално заявената месторабота, и с разпоредби от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.

Процесният отказ освен описание на посочените процесуални действия по представените доказателства, дадени указания за нередовност и представените доказателства, са изложени правни съображения по чл. 7, ал.2 от ЗТМТМ, както и извод, че в този закон и в правилника за прилагането му не е предвидена възможност за смяна на мястото на работа, длъжността и работодателя на работник, граждани на трета държава. Това обстоятелство не позволява на Агенцията по заетостта да даде положително становище, а отрицателното становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, като задължителен елемент от производството ,е пречка Директорът на Дирекция „Миграция“ да издаде разрешение за продължително пребиваване и работа, предвид на което на основание чл.26, ал.2 ЗЧРБ е издаден и оспорения по делото отказ.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи.

Оспореният отказ, е издадена от компетентен орган – зам. директора на дирекция "Миграция", съобразно разпоредбата на 24и, ал.17 ЗЧРБ, като за делегирането на правомощия е представена Заповед № 5364з-4651/08. 10. 2015 г., изменена и допълнена със Заповед № 5364з-3306/07.12.22 г. на директора на Дирекция "Миграция".

Оспореният отказ е издаден в законосъобразно проведено административно производство, като е извършена в пълнота проверка на така подаденото заявление, дадени са указания за отстраняване на нередовности, но същите фактически не са изпълнени.

При издаването на оспорения акт не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 15., ал.1 от ЗТМТМ, Достъп до пазара на труда с Единно разрешение

за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта. Отрицателното становище на АЗ е волеизявление и действие по смисъла на чл. 21, ал. 5 от АПК и част от производството по издаване на разрешение от директора на Дирекция "Миграция", като окончателен индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване по реда на АПК. Следователно, законосъобразността на становището е предмет на съдебен контрол в настоящето производство. Доколкото то е основание за постановения отказ, то незаконосъобразността на становището на АЗ влече и незаконосъобразност на акта на зам. директора на Дирекция "Миграция".

Както се констатира по фактите, няма съпадение между изискванията за заемане на конкретната длъжност – общ работник в строителството по длъжностна характеристика, представена към заявлението и по обявата на сайта на Jobs.bg. Твърденията и по представената обосновка в изпълнение на указанията на Агенцията по заетостта, че е проведен пазарен тест с подробно описание на основните изисквания и задължения към кандидатите, не се потвърждава. Представените в изпълнение на указанията трудов договор и длъжностна характеристика за работника З. Г. О., формално съдържа в съответствие с нормата на закона началният момент на влизането му в сила, он длъжностната характеристика към него е за друго лице – М. А. Т., няма длъжностна характеристика към този договор за З. Г. О..

Не са представени доказателства по контролния лист за проверката по заявлението от Дирекция „Миграция“ за осигурено жилище, нито данни за здравното осигуряване.

В заявлението за издаване на единно разрешение за работа и пребиваване изрично е посочен адрес на месторабота : [населено място], [улица], Мелничен комплекс-[населено място], за този адрес работодателят не е представил доказателства, че изпълнява действащ договор за строителство, съобразно указанията на Агенцията по заетостта, които са правилни. Действително, в представения договор от 26.07.2022г. за строителен обект на този адрес, няма договорен срок и е неясно дали договорът е в процес на изпълнение към датата на подаване на заявлението. Заявлението е подадено от работодателя и същият има право да подаде ново заявление с различен адрес на месторабота на О. З. Г.. Няма предвидено правомощие на административните органи от Агенцията по заетостта и Дирекция „Миграция“, да преценяват различен адрес на месторабота, от посочения в заявлението. Изцяло от работодателя зависи да бъде посочен такъв адрес – като лице, по чието заявление се образува производството.

В заключение, органите от Агенцията по заетостта и Дирекция „Миграция“, са били задължени съобразно правомощията си да образуват и проведат производство по данните за адрес на месторабота, както са посочени в заявлението. За различен

адрес на месторабота, следва да се подаде ново заявление.

Доводите на адвоката, за приложимост на чл.214 от ГПК в рамките на конкретното производството пред административния орган, дои и при субсидиарното приложение на разпоредбите на АПК – Дял втори „Производства пред административни органи“, изцяло не се споделят от настоящия състав на съда, на първо място, никоя разпоредба на Дял втори за производствата пред административните органи по издаването на индивидуални административни актове, не препраща по процесуални въпроси към ГПК. Процедурата по чл.24и ЗЧРБ се образува по заявлението на работодателя, по което директорът на Дирекция „Миграция“ е задължен да издаде решение за отказ или за издаване на разрешение за пребиваване и работа, но без да изменя данни по заявлението.

Предвид всичко изложено, не е допуснато нарушение на материалния закон при постановяване на процесния отказ, доколкото съобразно данните за месторабота по заявлението не са представени доказателства за осъществявана икономическа дейност от работодателя. При данните по делото, то правилно е дадено отрицателно становище от Агенцията по заетостта.,

За да получи разрешение по чл.24и, ал.1 ЗЧРБ, чужденецът следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда, а в чл.15 от ЗТМТМ изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В случая не е налице задължителната предпоставка – положително становище на Агенцията по заетостта, предвид на което компетентният орган при Дирекция „Миграция“ действа при условията на обвързана компетентност и е задължен да издаде процесния отказ, който като краен, завършващ производството по заявлението от 18.09.2025г. за чуждият гражданин О. З. Г., поради всичко изложено е материално законосъобразен.

Всичко изложено обосновава извод за законосъобразност на отказа по чл.146 АПК и за неоснователност на процесната жалба, като съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

При този изход на правния спор и направено искане от страна на ответника за присъждане на разноски, такива следва да бъдат присъдени за юрисконсултско възнаграждение в полза на Министерството на вътрешните работи - юридическото лице, и на основа чл.143, ал.2 АПК, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, следва да се определи в размер на 200 лв. - минимален размер, превалутирани в евро - 102,26 евро.

На основание изложеното и чл. 172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. З. Г., [дата на раждане] , гражданин на У., срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа в Република България тип “Единно разрешение за пребиваване и работа” с рег. № 5364р-1764 от 20.01.2026г. на зам. Директор на Дирекция “Миграция” при Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА О. З. Г., [дата на раждане] , гражданин на У., да заплати по бюджета на министерството на вътрешните работи, Дирекция "Миграция" сумата от 102, 26 евро.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

Съдия: